Ефект підсилення ізовекторних енергетично-зважених сум в важких ядрах

В.М.Коломісць, С.В.Лук'янов, <u>О.О.Худенко</u>

1. Силова функція та енергетично зважені суми (ЕЗС)

Енергетично-зважені суми (E3C) *m_k* :

$$m_{k} = \int dE S(E) E^{k} = \sum_{n \neq 0} \left| \left\langle \Psi_{n} \right| \hat{q} \left| \Psi_{0} \right\rangle \right|^{2} \left(E_{n} - E_{0} \right)^{k}$$

де Ψ_n та E_n - власні хвильові функції та енергії повного гамільтоніану системи \hat{H} .

$$S(E) = \sum_{n \neq 0} \left| \left\langle \Psi_n \right| \hat{q} \left| \Psi_0 \right\rangle \right|^2 \delta(E - E_n).$$

Поляризаційна функція відгуку:

$$U_{ext} = \lambda(t) \,\hat{q} e^{-i\omega t} + c.c. \implies \chi^{(\pi)}(\omega) = \operatorname{Re} \chi(\omega)$$
$$\chi^{(\pi)}(\omega)\Big|_{\omega \to 0} = 2 \left[m_{-1} + (\hbar\omega)^2 m_{-3} + ...\right],$$
$$\chi^{(\pi)}(\omega)\Big|_{\omega \to \infty} = -\frac{2}{(\hbar\omega)^2} \left[m_1 + (\hbar\omega)^{-2} m_3 + ...\right].$$

(і) Коефіцієнти жорсткості

<u>Адібатичне наближення</u>. Ядро у зовнішньому *статичному* полі $U_{ext} = \lambda_0 \hat{q}$

$$C_{Q,ad} = \frac{\partial^2 \Delta E_{ad}}{\partial Q^2} = \frac{1}{2m_{-1}}$$

<u>Скейлінг наближення</u> $\phi_{\alpha,sc}(\vec{r}) \equiv \phi_{\alpha,sc}(x,y,z) = \phi_{\alpha}(e^{\tilde{v}}x, e^{\tilde{v}}y, e^{-2\tilde{v}}z)$

$$C_{Q,sc} = \frac{\partial^2 \Delta E}{\partial q^2} = \frac{m_3}{2 m_1^2}$$

(іі) Центроїди енергії гігантських резонансів

$$\widetilde{E}_{1} = \sqrt{\frac{m_{1}}{m_{-1}}}$$
 (адібатичне наближення),
 $\widetilde{E}_{3} = \sqrt{\frac{m_{3}}{m_{1}}}$ (скейлінг наближення)

2. ЕЗС в кінетичній теорії. Відгук густина-густина

$$\chi(\omega) = \frac{\left\langle e^{-i\vec{q}\cdot\vec{r}} \right\rangle}{\lambda_0 e^{-i\omega t}} = \frac{1}{\lambda_0 e^{-i\omega t}} \int d\vec{r} \int \frac{2d\vec{p}}{(2\pi\hbar)^3} e^{-i\vec{q}\cdot\vec{r}} \,\delta f(\vec{r},\vec{p};t)$$
$$\chi(\omega) = \frac{\overline{Q}_{00}(s)}{1 - \kappa(s)\overline{Q}_{00}(s)}$$

$$\kappa(s) = -\frac{1}{N_F} \left(F_0 + \frac{F_1}{1 + F_1 / 3} s^2 \right), \quad \overline{Q}_{00}(s) = N_F Q_{00}(s)$$

$$Q_{00}(s) = 1 + \frac{s}{2} \ln \left| \frac{s-1}{s+1} \right| + i \frac{\pi}{2} s \,\theta(1-|s|), \qquad N_F = -4\pi \int \frac{2Vp^2}{(2\pi\hbar)^3} \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{Vm^* p_F}{\pi^2 \hbar^3} - \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{\partial \varepsilon_p} dp = \frac{1}{2} \int \frac{\partial f_{eq}}{$$

густина станів

Швидкість звукової хвилі $u = s v_F$ визначається дисперсійним рівнянням Ландау:

$$1-\kappa(s)\overline{Q}_{00}(s)=0$$

<u>Сума</u> *m*₁

Ізоскалярна мода

$$m_1 = \hbar^2 \frac{A}{2m} q^2$$
 (не залежить від моделі)

Ізовекторна мода

$$m'_{1} = \hbar^{2} \frac{A}{2m^{*}} (1 + F'_{1}/3) q^{2} = \hbar^{2} \frac{A}{2m} (1 + \kappa_{I}) q^{2}$$
 (залежить від моделі),

*к*₁ - коефіцієнт підсилення правил сум

$$1 + \kappa_I = \frac{1 + F_1'/3}{1 + F_1/3}$$

Центроїди енергії

$$\widetilde{E}_{1} = \sqrt{\frac{m_{1}}{m_{-1}}} = \hbar \sqrt{\frac{(1+F_{0})p_{F}^{2}}{3m^{2}(1+F_{1}/3)}} q, \quad - \text{ адіабатичне наближення}$$
$$\widetilde{E}_{3} = \sqrt{\frac{m_{3}}{m_{1}}} = \hbar \sqrt{\frac{(9/5+F_{0})p_{F}^{2}}{3m^{2}(1+F_{1}/3)}} q \quad - \text{скейлінг наближення}$$

Використовуючи дисперсійний зв'язок, $\widetilde{E} = \hbar \widetilde{u} q$, між енергією збудження звукової хвилі, \widetilde{E} , і швидкістю звуку, \widetilde{u} , знаходимо швидкість звуку у фермі-рідині

$$\widetilde{u}_{1} = C_{1} = \sqrt{\frac{(1+F_{0})p_{F}^{2}}{3mm^{*}}} = \sqrt{\frac{K}{9m}}$$
 - адіабатичне наближення, перший звук, $l \le 1$

(1 - деформація поверхні Фермі, К - модуль стиснення)

$$\widetilde{u}_3 = C_0 = \sqrt{\frac{(9/5 + F_0)p_F^2}{3mm^*}}$$
 - скейлінг наближення, \approx нульовий звук, $l \le 2$.

3. Скінчені ядра. Граничні умови.

$$\vec{n} \cdot \vec{F} \mid_{S} + \vec{n} \cdot \vec{F}_{S} = 0$$

$$\left[-E_{sym} \overline{\rho}_{eq} (1 + \kappa_{I}) - \frac{2}{3} \mu_{F}' + \frac{2}{x^{2}} \mu_{F}' \right] j_{1}(x) + \left[-\frac{2}{x} \mu_{F}' + \frac{4}{3} \frac{\rho_{eq}}{qr_{0}} \sigma_{sym} \right] j_{1}'(x) = 0.$$
(A)

$$\mu_F' = \frac{3}{2} \,\overline{\rho}_{eq} \varepsilon_F \, \frac{s^2}{1 + F_1'/3} \left[1 - \frac{(1 + F_0')(1 + F_1'/3)}{3s^2} \right]$$

 σ_{sym} - ізовекторна поверхнева енергія, а $x = q \cdot R_0$.

При переході до моделі Штейнведеля-Йенсена, при $\sigma_{sym} \to \infty$, гранична умова (A) співпадає із аналогічною, $j'_1(x) = 0$, в традиційній крапельній моделі ядра.

Енергія ізовекторного гігантського дипольного резонансу

Підсилення енергетично зважених сум

Висновки.

- 1. Ядерна жорсткість суттєво залежить від деформації поверхні фермі:
 - при повільних деформаціях розповсюдження звуку та жорсткість фермі рідини такі, як в звичайній рідині;
 - 1.2. при врахуванні квадрупольних деформацій жорсткість перевищує результат отриманий в адіабатичному наближенні. Перший звук переходить в нульовий
- 2. При зростанні міжнуклонної взаємодії швидкість нульового звуку для ізовекторних збуджень не наближається до першого, на відміну від ізоскалярних збуджень
- Нелокальніть ядерних сил призводить до порушення безмодельного правила сум. В ізовекторній сумі m₁ з'являється коефіцієнт підсилення. Цей коефіцієнт є А – залежним, що узгоджується з експериментальними даними.